

Consell General de les Valls

Acta Núm. 14/1991

Sessió Ordinària del dia 31 de juliol de 1991

El dia 31 de juliol de 1991, dimecres, es reuneix a Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

1.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals (Reg. Núm. 363-A), relativa a convenis internacionals.

2.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals (Reg. Núm 442-A), relativa a la tramesa de les actes del M.I. Consell General dels dies 15 i 28 de maig de 1991.

3.- Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei de Caça.

4.- Examen i aprovació, si escau, de la proposta de declaració d'alienabilitat d'un terreny en relació al conveni d'ocupació de terrenys propietat dels Srs. Maria Pons Torres, Josep Montané Pons i Montserrat Montané Pons, per a l'eixampla i rectificació de la Carretera General Núm. 3, zona del pont d'Ordino.

5.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Modificació de l'article 42 del Reglament Tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

6.- Examen i aprovació, si escau, del Reglament Intern per a la Gestió del Pressupost d'Atencions Generals del M.I. Consell General.

7.- Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari per al M.I. Consell General.

8.- Notificació en relació a la contractació de personal per als serveis del M.I. Consell General.

Sota la presidència dels MM.II. Srs Albert Gelabert Grau i Josep Casal Puigcernal, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs Climent Palmitjavila Torres, Antoni Casal Mandicó, Jordi Font Cabanes i Miquel Casal Casal.
Per Encamp	Els MM.II. Srs Roc Rossell Dolcet, Jordi Mas Torres i Isidre Torres Pons.
Per Ordino	Els MM.II. Srs Joan Naudi Ambatlle, Enric Dolsa Font i Josep Ma Armengol Adellach.
Per La Massana	Els MM.II. Srs Josep Garrallà Rossell, Josep Ma Rossell Pons i Xavier Montané Esplandiú.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs Jordi Farràs Forné, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany Vila i Josep Anton Ribes Roca.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs Joan Jordi Areny, Josep Cases Baró, Albert Pintat Santolària i Joan Obiols Camillo.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs Miquel Aleix Areny, Marcel·lí Albós Riba, Ramon Canut Bové i Xavier Esport Miró.

Els MM.II. Srs Enric Pujal Areny, de la Parròquia d'Encamp, Joan Martínez Benazet, de la d'Ordino, Francesc Grau Esplandiú i Xavier Montané Esplandiú, de la de La Massana, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Guillem Benazet Riba, Joan Santamaria Tarré i Antoni Armengol Aleix, Consellers Executius.

Després de l'oració el M.I. Sr. Síndic General procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i declara oberta la sessió. Són les onze del matí.

1.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals (Reg. Núm. 363-A), relativa a convenis internacionals.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila manifesta que es tracta d'una sessió ordinària i que li agradaria que quan es convoca una sessió d'aquest tipus es respectés el termini de convocatòria, ja que l'article 39 del Reglament del Consell General diu molt clar que s'ha de convocar, com a mínim, amb vuit dies naturals d'antelació i, encara que la carta sigui del dia 23 de juliol, ell personalment aquesta carta la va rebre el dia 25, és a dir, que el termini no s'ha complert.

El M.I. Sr. Síndic General diu que en aquest moment no li pot donar l'explicació precisa, però que semblaria ser que les cartes van sortir el mateix dia que es van signar o, com a màxim, l'endemà al matí, i que de totes maneres mirarà si realment hi va haver algun problema de repartiment però que, en qualsevol cas, la intenció era de respectar, evidentment, el termini.

El M.I. Sr. Robert Cassany diu que també va rebre la carta el dia 25 a la tarda, fora de termini, pel qual suposa que hi degué haver algun problema de repartiment, i que fa aquesta

constatació perquè cal procurar que quan reparteixin ho facin el dia que realment correspon i ho lliurin quan ho hagin de lliurar.

El M.I. Sr. Síndic General respon que en pren nota i procurarà que en successives sessions no es torni a produir. Seguidament fa donar lectura a la carta objecte d'aquest punt de l'ordre del dia i a l'informe del M.I. Govern (Reg. Núm. 415-A).

Acabada la lectura demana si hi ha alguna intervenció i, en cas negatiu, si s'accepta o no aquesta proposta d'acord.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que entén l'explicació que dóna el Govern en el sentit que els convenis privats no han de ser ratificats pel Consell General, però que els convenis que tenen implicacions d'ordre polític sí. Entre els convenis tractats pel Consell General recorda un conveni de la Caixa Andorrana de Seguretat Social amb el Govern de Portugal, amb la Caixa Portuguesa de Seguretat Social, i també recorda convenis que, si bé no s'aprovaven directament, si que s'aprovava la partida pressupostària corresponent com, per exemple, un conveni amb la Generalitat de Catalunya i un altre amb l'Hospital de Tolosa per al transport de malalts, dels quals el Consell General, evidentment, n'era coneixedor. Afegeix que entén la posició del Govern, que fa duesmatisacions ben diferents, per una part, el que és un conveni amb implicacions polítiques, que és evident que l'ha d'aprovar el Consell General i els altres convenis que, si comporten una despesa, el Consell General també n'ha de ser coneixedor, almenys pel que fa referència a aquesta despesa.

El M.I. Sr. Síndic General demana si s'accepta la proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs Consellers Generals, relativa als convenis internacionals.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila manifesta que ells accepten els suggeriments del Govern i s'oposen a la proposta.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que ha quedat clar, després de l'explicació del Govern, que no procedeix la proposta d'acord que havien presentat els MM.II. Srs. Consellers Generals, doncs és obvi que han signat un contracte privat per a un assessorament i aquesta és una facultat plena del Govern.

El M.I. Sr. Josep Cases respon que aquest és un cas concret on és evident que no cal l'aprovació del Consell General, però que la proposta d'acord està destinada a tots els convenis que pugui signar el Govern i que, encara que el Govern digui que ho farà, la proposta està sobre la taula i no hi ha motiu per retirar-la.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que, tal com ha expressat el M.I. Sr. Josep Cases, en totes les legislatures quan s'ha plantejat un conveni internacional amb implicacions polítiques s'ha ratificat a nivell del Consell General; sempre s'ha anat fent així i suposa que es continuarà pel mateix camí.

El M.I. Sr. Cap de Govern manifesta que, si no van errats, no sempre ha estat així, perquè no consta, per exemple, que el conveni signat el 22 de novembre de 1989, entre el Director General d'Obres Hidràuliques del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme de l'Estat Espanyol, en nom i representació del Ministeri, i el Conseller d'Agricultura Comerç i Indústria del Principat d'Andorra, hagi estat ratificat i, si ha estat ratificat i ha passat pel Consell General, retirarà el que acaba d'assenyalar.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que no ho discutirà, perquè ho desconeix, en tractar-se de documentació que té el Govern, però pensa que el Consell General té el dret i l'obligació de

conèixer els acords del Govern i els convenis que pugui signar aquest, i no simplement per exercir un control sobre l'actuació del Govern, que sembla ésser l'únic que aquí es vol posar sobre la taula i que és veritat que és una potestat que es té i que s'ha d'exercir, sinó que hi han multitud de convenis en els quals participen els serveis dels Coprínceps, com per exemple, en el tema d'immigració, on cada vegada que s'ha signat un conveni hi ha hagut la presència dels serveis dels Coprínceps, o altres convenis on també hi ha aquesta presència. Explica que aquesta proposta d'acord està destinada al fet que, a partir d'ara, i encara que no sigui oficial, que l'article ú de la Constitució dirà "que Andorra és un Estat de dret", aquestes prerrogatives es facin valer i per això no creu que sigui oportú retirar aquesta proposta d'acord.

El M.I. Sr. Cap de Govern pensa que el Govern ja ha indicat en el seu informe que és perfectament conscient que qualsevol contracte o tracte internacional ha d'ésser ratificat pel Consell General, però vol assenyalar que en el cas concret que ha citat anteriorment, i sempre a benefici d'inventari, van intervenir-hi, almenys, el Delegat Permanent del Copríncep Episcopal, per quan dona fe que la versió castellana i catalana del "Convenio de Colaboración para el Desarrollo del Programa de Tecnología Hidráulica entre el Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo del Estado Español y la Consejería de Agricultura, Comercio e Industria del Principado de Andorra" són coincidents i ho signa el Sr. Nemesi Marqués.

El M.I. Sr. Miquel Aleix creu que qualsevol conveni internacional que tingui implicacions polítiques, com l'acord amb la C.E.E., el Consell General l'ha d'aprovar i ratificar abans que entri en vigor, però pensa que no s'ha de deixar que el Govern quedi sense el marge d'actuació que li correspon competencialment, perquè sinó mala feina farà el Consell General que vulgui fiscalitzar tota l'actuació del Govern a nivell de societats o a nivell de contractació amb agents internacionalment reconeguts que puguin desenvolupar-li una feina. Creu que la missió del Consell General és que quan hi hagi un conveni internacional que tingui implicacions polítiques, i aquí reconeix coincidir amb la proposta d'acord, s'ha de manifestar i l'haurà d'aprovar i ratificar, però està en desacord en què qualsevol conveni que pugui fer el Govern amb empreses privades o amb implicacions tècniques hagi d'ésser prèviament ratificat pel Consell General, perquè seria afeixugar la tasca de Govern i immiscir-se dins del seu àmbit d'actuació, cosa que s'ha d'evitar, perquè si es vol veritablement un país on hi hagi una separació de poders, els primers que ho han de respectar són el propis legisladors.

El M.I. Sr. Josep Cases pensa que la proposta està aquí i que té un valor, i està d'acord amb el M.I. Sr. Miquel Aleix en què no es tracta d'anar a controlar el Govern si demà firma un conveni amb qualsevol empresa privada, sinó que la proposta d'acord està destinada als convenis que tenen una certa importància i, per damunt de tots, els convenis que tenen implicacions polítiques, i pensa que és bo que el Consell General es reafirmi en la teoria de què la representació internacional correspon als elegits del poble, i a tots els països de món, els Parlaments ratifiquen el convenis que tenen una certa importància. Afegeix que amb això no vol dir que el Govern no ho faci però que, de la mateixa manera que fins aquest matí sempre havia sentit parlar d'eixamplar carreteres i avui es volien començar a estrènyer, creu que val més que aquestes coses hi siguin i quedin dins del Consell General

El M.I. Sr. Síndic General sotmet a votació si s'accepta o no s'accepta la proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs Consellers Generals, relativa a Convenis Internacionals.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Dolsa, Josep Ma Armengol, Josep Garrallà, Roc Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Albert Pintat i Joan Obiols.

Voten negativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Jordi Farràs, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel·lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la proposta d'acord per 13 vots a favor i 11 en contra.

El M.I. Sr. Miquel Aleix explica que ha votat no perquè la pregunta de la proposta d'acord presentada per aquests Consellers era la ratificació d'un conveni amb una societat privada signat pel Govern i, com a Conseller General, creu i diu que qualsevol conveni internacional que tingui implicacions polítiques, haurà de ser ratificat pel Consell General i en aquest cas, s'hauria manifestat afirmativament, però que manifesta que no respecte a aquesta pregunta perquè la proposta d'acord va referida a una empresa que no té cap connotació d'àmbit polític.

El M.I. Sr. Ramon Canut s'adhereix a l'explicació de vot que ha fet el M.I. Sr. Miquel Aleix.

El M.I. Sr. Jordi Farràs manifesta que els Consellers Generals de la Parròquia d'Andorra la Vella s'adhereixen a l'explicació de vot que ha fet el M.I. Sr. Miquel Aleix.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila diu que el M.I. Sr. Antoni Casal i ell mateix s'adhereixen a la manifestació del M.I. Sr. Miquel Aleix.

El M.I. Sr. Joan Naudi s'adhereix a la manifestació del M.I. Sr. Miquel Aleix.

2.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals (Reg. Núm. 442-A), relativa a la tramesa de les actes del M.I. Consell General dels dies 15 i 28 de maig de 1991.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a aquesta proposta d'acord.

El M.I. Sr. Robert Cassany considera que la idea és bona, ja que als països veïns i als països democràtics, quan el Cap de Govern fa el discurs d'orientació política o el discurs de l'estat de la nació es pot dirigir a tot el país a través dels mitjans que tenen, ja sigui la televisió o la ràdio, i aquí, a Andorra, de moment, no es té televisió -espera que es tindrà ràpidament-, encara que de ràdio ja n'hi ha, i considera que si el Consell vol trametre les respostes que hi va haver al discurs del Cap de Govern està molt bé, perquè ells sempre han estat partidaris de la democràcia, de la transparència, de la informació, i volen que els seus electors sàpiguen tot el que està passant aquí dins. Afegeix que no creu que sigui suficient fer únicament la publicitat del Consell del dia 15 i del dia 28 de maig, sinó que això hauria de ser una cosa habitual d'aquesta Cambra, i que els debats fossin retransmesos ja sigui per la ràdio, ja sigui per la televisió, quan es tingui, ja sigui pels mitjans d'informació que es tinguin a l'abast, per tal que tot el país estigui assabentat de tot el que està passant aquí dins. Creu que ningú de la minoria s'oposa a aquesta proposta i que només demanen que sigui una cosa més general i més habitual.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que està d'acord amb el M.I. Sr. Robert Cassany en què és important que els ciutadans siguin coneixedors del que passa en el si de la Cambra però que,

en aquest cas concret, s'ha demanat així perquè el Cap de Govern no havia enviat mai el discurs programa als electors i als ciutadans i, com que aquesta vegada ho va fer i a més era un discurs amb un contingut polític que incidia en la realitat del moment, per això creien convenient que tothom en fos coneixedor del que va passar després en el si de la Cambra i que la informació fos per a tots en les mateixes condicions. Quant a la segona part del que deia el M.I. Sr. Robert Cassany, respecte a la televisió i la ràdio, diu que a ell personalment li sembla perfecte que els debats del Consell General puguin ser retransmesos en directe i està disposat a parlar-ne ara mateix. Recorda que ja va proposar en el si d'aquesta Cambra que la premsa podés entrar i presenciar els debats, cosa que ara no pot fer, si no que han d'estar fora, mig marginats, i pensa que és bo, per a la democràcia i per a la salut política del país, que la premsa i els medis de comunicació estiguin dins de la sala i que les sessions del Consell General siguin retransmeses, inclús en directe, per la ràdio.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que està totalment d'acord amb el que acaba de manifestar el M.I. Sr. Robert Cassany i amb la proposta d'acord que han formulat els Consellers Generals perquè es publiquin aquestes dues actes, però que per a manifestar-se sobre la proposta d'acord li cal la paraula que aquestes dues actes s'enviaran quan estiguin aprovades, ja que ara no ho estan, i abans d'enviar-les s'hauran d'aprovar. Demana si s'afegeix aquesta precisió a la proposta d'acord, ja que està totalment d'acord a adherir-s'hi sempre i quan hi hagi això.

El M.I. Sr. Síndic General precisa que és obvi que les actes han de ser aprovades abans de ser trameses.

El M.I. Sr. Robert Cassany diu que està molt content pel fet que el M.I. Sr. Josep Cases pensi igual que ell i demana que aquesta proposta d'acord s'ampliï i sigui una cosa més general i més habitual d'aquest Consell General, que no sigui una cosa només puntual.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que és evident que les actes han d'estar aprovades però que, malauradament, amb el personal i la infraestructura humana de què disposa el Consell General, sinó s'hi posa remei, és probable que els ciutadans rebin aquesta acta en una nova legislatura o que ja hagin fet la pau entre tots i això sigui una altra cosa. Diu que el problema serà que trigaran tants dies a rebre-ho que potser ja estarà buida de contingut. Quan a la segona part, ja que el M.I. Sr. Robert Cassany diu que està d'acord amb ell, i ell està d'acord amb el M.I. Sr. Robert Cassany, es brinda a fer amb aquest, si hi està d'acord, una proposta d'acord i presentar-la al Consell General, per Meritxell, en la qual s'aprovi que les sessions del Consell General puguin ser retransmeses per la ràdio, i que la premsa i els medis de comunicació tinguin cabuda en aquesta sala.

El M.I. Sr. Enric Dolsa diu que vol fer una petita explicació del perquè d'aquesta proposta d'acord, perquè li sembla que el M.I. Sr. Robert Cassany no ho ha entès o no ho ha volgut entendre i li clarificarà els fets. Diu que el M.I. Sr. Robert Cassany ha dit molt bé que es té la ràdio i que potser es tindrà la televisió, però que li vol recordar que el M.I. Sr. Cap de Govern, quan va enviar el discurs d'orientació política, no ho va fer ni per la ràdio, ni pels mitjans de comunicació escrits del país, sinó que ho va fer amb un Butlletí de Govern, i el va enviar a tots els electors i electores. Afegeix que, com molt bé ha dit el M.I. Sr. Robert Cassany, això era un tema puntual sobre el discurs d'orientació política, i els sotasignants d'aquesta proposta d'acord, l'únic que han pensat és que, si el M.I. Sr. Cap de Govern es podia permetre el luxe d'enviar a tots els electors i electores el discurs d'orientació política, és lògic i ètic que aquests ciutadans podessin comptar amb la contrapartida del que havia passat en el si del Consell General durant aquells dos dies. Quant a la proposta d'acord relativa a què la ràdio

pugui retransmetre en directe totes les sessions del Consell General, per la seva part hi està totalment d'acord, i pensa que en la sessió de Meritxell es pot presentar una proposta d'acord i aprovar-la sense cap inconvenient.

El M.I. Sr. Jordi Farràs manifesta que està en desacord en què es presenti en el Consell de Meritxell i creu que avui, si hi hagués unanimitat per part del Consell General, ja es podria acordar i així, justament, tot el país ja podria tenir informació directa de la sessió de Meritxell. Celebra que hi hagi una confluència entre majoria i minoria sobre un tema tant important com és la informació i, ja que hi ha un acord, no creu que s'hagi de formalitzar a través d'un escrit, doncs veu que hi ha un parer pràcticament unànime d'aquesta Assemblea.

El M.I. Sr. Cap de Govern es dirigeix al M.I. Sr. Enric Dolsa dient-li que si es va adreçar als electors de la manera que ho va fer, no és un luxe, sinó que ho considera un dret.

El M.I. Sr. Enric Dolsa precisa que li ha volgut dir que ho considera un luxe perquè és una metodologia que no s'ha emprat mai anteriorment, sinó que és la primera vegada, i no solament per l'escrit, perquè va veure que reflectia perfectament el discurs d'orientació política. Diu que quan parla de luxe, ho fa perquè ara tots aquí es permeten diversos luxes doncs, en primer lloc, el M.I. Sr. Cap de Govern tenia la Ràdio Nacional d'Andorra al seu abast i ho podia haver fet a través d'ella sense haver d'incórrer en cap despesa per a la hisenda pública i, en segon lloc, degut a la metodologia emprada, que per a ell és un luxe, aquest Consell General avui haurà de prendre aquest acord que, a més a més, serà un altre luxe que encara costarà més diners.

El M.I. Sr. Cap de Govern replica que no voldria continuar el debat, però la Ràdio Nacional d'Andorra estava tan a l'abast del M.I. Sr. Enric Dolsa com al seu abast i, quan a les despeses públiques, no ha costat cap diner.

El M.I. Sr. Robert Cassany contesta al M.I. Sr. Enric Dolsa que, si el M.I. Sr. Cap de Govern, a través dels serveis del Govern, va enviar el discurs programa a tots els electors, no hi ha res que impedeixi al Consell General, a través dels seus serveis, de fer exactament el mateix; per tant, li sembla que no val la pena parlar més d'aquest tema, doncs tothom hi està d'acord.

El M.I. Sr. Síndic General considera que el tema està suficientment debatut i que, si no ho ha interpretat malament, hi ha consens respecte a aquesta proposta d'acord. Demana si volen afegir alguna cosa en relació a l'entrada dels mitjans de comunicació a la sala de sessions o la retransmissió de les sessions del Consell General.

El M.I. Sr. Josep Cases creu que ja s'ha dit clar que no es tracta d'un problema de majories i de minories, sinó que el Cap de Govern va enviar el seu discurs programa, un discurs carregat de contingut polític per les circumstàncies d'aquell moment, i la veu del Consell General no es va sentir, i el Consell General té tot el dret a què se sàpiga què va passar aquí en aquesta casa i per això s'ha fet aquesta proposta. Quan a la segona, fóra bo que la Comissió Permanent preparés una proposta d'acord per tal que puguin accedir a la sala de sessions els mitjans de comunicació, buscant un sistema d'acreditació perquè tots puguin tenir les mateixes oportunitats, i examinar-la i aprovar-la en la sessió del Consell General que se celebrarà el dia de Meritxell.

El M.I. Sr. Síndic General diu que la Comissió Permanent ja ha tractat varies vegades aquesta qüestió i que la tornarà a debatre per tal de poder presentar la proposta d'acord corresponent.

El M.I. Sr. Miquel Aleix troba perfecte que la Comissió Permanent elabori una proposta d'acord per organitzar l'assistència a la sala de sessions del Consell General de la premsa i de la possible retransmissió de les sessions.

El M.I. Sr. Jordi Farràs demana que aquesta proposta de resolució que adopti la Comissió Permanent pugui debatre's en el Consell de Meritxell, fent les reunions prèvies que siguin necessàries.

No havent-hi més intervencions, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la proposta d'acord presentada per varis MM.II. Srs. Consellers Generals relativa a la tramesa de les actes de les sessions del Consell General dels dies 15 i 28 de maig de 1991 i l'encàrrec a la Comissió Permanent de l'elaboració d'una proposta d'acord per facilitar l'accés dels mitjans de comunicació a la sala de sessions.

3.- Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei de Caça.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la documentació corresponent (Reg. Núm. 472-A).

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell manifesta que en principi està d'acord amb el fons de la Llei, però que potser hi veuria una qüestió merament tècnica i formal, pel que respecta al títol 10 -Infraccions i Sancions de Caça, article 33- on proposaria fer una esmena, en el sentit de manifestar que les infraccions a les disposicions que regulen la caça, es classificaran com a delictes menors, contravencions penals o faltes i infraccions administratives, en aquest cas lleus, greus i molt greus. Afegeix que proposaria que es diferenciï entre infraccions administratives i il·lícits penals, i que es tipifiqués, com es fa en els articles següents, 34 i 35, el que és en realitat una infracció administrativa, i pel que respecta als articles 37 i 38, on d'alguna manera es diu clarament el que són faltes o contravencions penals i les tipifica. Diu que la motivació és que, havent-hi un Codi Penal, és dins d'aquest on hauria d'estar tipificat d'alguna manera i sancionat, en tot cas, tota aquesta sèrie de delictes, fent aquí la diferència entre el que és infracció administrativa, tipificant-la, i, pel que respecta a l'il·lícit penal, que sigui el Codi Penal qui ho digui.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila, en relació amb l'article 9, apartat A i apartat B, diu que troba una gran diferència quan diu que a les carreteres generals i en proximitat de nuclis habitats, no es podrà caçar a menys de 300 metres, i que a les carreteres secundàries, s'hi posa 50 metres. Creu que en una carretera secundària hi ha potser més perill que en una carretera general, perquè en una carretera secundària és on la gent passeja, i considera que la limitació de no poder caçar a menys de cinquanta metres és insuficient i proposa fixar-la en, almenys, 100 metres.

El M.I. Sr. Jordi Mas respon al M.I. Sr. Josep Ma Rossell que el jurista al qual la Comissió legislativa d'Agricultura va encarregar el projecte va aconsellar introduir aquests temes, perquè semblava que tipificaven les faltes contingudes en el Codi Penal i que el Codi Penal és un text que no ha analitzat ni ha vist en una sessió del Consell General i, per tant, no s'hi pot pronunciar, però que, si el Consell General ho creu convenient, no hi ha cap inconvenient perquè es posin tal com s'havien especificat en la Llei actualment vigent. Quan a l'article 9, diu que en el moment en què es va analitzar aquest article es va creure convenient separar les carreteres generals de les carreteres secundàries, ja que hi ha carreteres considerades

secundàries on els caçadors coneixen perfectament els punts de caça i, per aquest motiu, van proposar la distància de 50 metres, perquè van creure que era suficient.

El M.I. Sr. Miquel Aleix demana aclariment de l'article 38, doncs sembla que no hi ha concordància entre la consideració de delictes menors i els imports de les sancions.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que segons l'explicació que els va donar el tècnic, la classificació ve originada pels imports de les sancions.

El M.I. Sr. Robert Cassany, en relació amb les carreteres secundàries, considera que 50 metres és una mica just, doncs els caçadors del país saben els llocs on para la gent i on es pot trobar alguna persona passejant, però molta de la gent que va a caçar avui en dia no ho sap i creu que es podria ampliar la zona de protecció.

El M.I. Sr. Miquel Aleix constata que està penat vendre, comprar, comercialitzar, exhibir isards, i creu que l'isard és un plat típic de la cuina andorrana i proposaria que la Llei prevegi, com hi és en altres llocs, que en llocs comercials com poden ser els restaurants, es pugui oferir en la carta isard durant el mes de la caça, doncs si es vol ser un país turístic, cal conservar les peculiaritats. Afegeix que s'hauria de limitar a un temps concret, i la resta de l'any no, guardant així una peculiaritat de la cuina del país, tot preservant i salvaguardant l'espècie. La seva segona proposta diu que seria fer un pla de caça i preestablir quants isards es podrien matar cada any, i no que es pugui matar tants isards com permisos s'hagin donat amb les anelles, siguin transferibles o no, perquè llavors no es fa cap servei a l'espècie. Creu que el preservar l'espècie ha de passar per què la Conselleria d'Agricultura i Patrimoni Natural, a través dels estudis que té i de les dades dels anys anteriors, pugui saber exactament, per a la propera anyada de caça, i perquè es pugui preveure una propera modificació de la Llei, quants isards es poden matar a Andorra en els vuit dies i, a través d'això, donar el nombre de permisos que tothom sol·liciti, perquè no hi hagi marginació de cap manera, però que quedi regulat el nombre d'isards que es podran matar i, el dia que s'hagi complert aquesta quota, queda tancada la caça i, si no es compleix la quota, la caça queda oberta els vuit dies. Creu que així es faria un servei a l'isard i un servei a la preservació de l'espècie.

El M.I. Sr. Síndic General demana que totes aquestes propostes de modificacions siguin concretades i precisades per poder centrar la seva discussió i facilitar una eventual votació.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell precisa que la seva esmena anava en el sentit de fer la diferència, en el títol 10, Infraccions i Sancions de Caça, article 33, entre el que són infraccions administratives, lleus, greus i molt greus, que aquí han quedat contemplades i tipificades en els articles 34 i 35 successius, i l'il·lícit penal, doncs l'il·lícit penal no s'ha de tipificar en una Llei de Caça, sinó que s'ha de tipificar dins d'un Codi Penal, i els tribunals han de decidir què és el que serà un delicte menor o un delicte major. Diu que tot el que fa referència a això s'hauria de suprimir, i que per això s'han de suprimir els articles 37 i 38 i que a l'article 41, on fa menció expressa a la prescripció, s'ha de mantenir per a les infraccions administratives, però s'ha de suprimir per als delictes i, a l'article 33, s'ha de fer la diferència del que són sancions administratives i il·lícits penals.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que, si ho entén bé, el que proposa el M.I. Sr. Josep Ma Rossell es tornar a la definició prevista en l'actual Llei de Caça i Pesca.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell explica que la seva proposta és suprimir-ho, ja que s'ha de dir que hi han infraccions penals però seran els tribunals penals qui es cuidaran de dir si es tracta d'un delicte major o es tracta d'un delicte menor o es tracta d'una contravenció penal.

Afegeix que l'únic que hi hauria de quedar és que hi haurà una infracció administrativa, que la Llei de Caça la contemplarà i la tipificarà, i hi haurà un il·lícit penal, del qual se'n cuidaran els tribunals penals.

El M.I. Sr. Jordi Farràs manifesta que ell no tindria cap inconvenient en què, com diu el M.I. Sr. Josep Ma Rossell, es canviï la tipificació, però que no pot acceptar que, si per exemple a l'article 38 se suprimeix "utilitzar benzines o fer ús d'explosiu per caçar", això no sigui sancionat, o només sigui sancionat si hi ha un recurs a l'autoritat judicial. Creu que el caçador ha d'ésser conscient del fet que, si utilitza benzines o fa ús d'explosius, hi haurà una sanció administrativa, que se li aplicarà independentment de si després l'autoritat judicial considera que s'ha d'anar més lluny. Considera molt perillós que tots aquests fets no estiguin contemplats a la Llei de Caça i que el caçador no sigui conscient que una sèrie de pràctiques de caça il·legal estan sancionades i sàpiga a què atènyer-se. Creu que això no es pot suprimir i que, en tot cas, es canviï l'intítol si la definició no és la correcta, però utilitzar benzines, fer ús d'explosius, caçar de nit, etc. ., són infraccions greus que han de tenir una sanció administrativa, que em sembla correcta.

El M.I. Sr. Miquel Aleix està d'acord amb el que deia el M.I. Sr. Jordi Farràs i diu que, en aquest moment, no sap si a nivell de tècnica jurídica procedeix establir-ho de la manera que diu el M.I. Sr. Josep Ma Rossell, però que li preocupa que no quedi establert i especificat a la pròpia Llei de Caça quines seran les sancions dels qui contravenen la normativa vigent. Diu que li és difícil pronunciar-se, per lectura única, sobre una Llei tan complexa i tan sensible, amb molts articles i que es vol modificar de dalt a baix, i per això demana, si és possible, que aquesta Llei es pugui mirar i estudiar sense que sigui pel procediment de lectura única i, si per a la propera temporada de caça s'ha de modificar algun article, cal fer-ho, però deixant la Llei pendent d'examen, per no fer una Llei incoherent i incorrecta.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell precisa que el M.I. Sr. Jordi Farràs ha fet menció al fet que qualsevol individu que efectui una actitud que no estigui contemplada dins de l'article 38 quedarà sense cap tipus de sanció; ell, personalment, li pot manifestar que si qualsevol individu efectua una infracció de tipus criminal, els tribunals penals es cuidaran de sancionar-lo.

El M.I. Sr. Jordi Farràs creu que, subjecte a una major reflexió, el fet de recórrer després als tribunals és decisió de l'autoritat governamental o del mateix interessat i, si un caçador fa una infracció tipificada en l'article 38 com a delictes menors i admet que l'ha feta i accepta la sanció que està prevista, l'autoritat judicial ja no intervé, però si després l'interessat considera que se li ha fet una injustícia o se li ha fet una barbaritat, ja recórrerà a l'autoritat judicial, però no forçosament ha de fer-ho l'Administració o l'interessat.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell precisa que els tribunals penals actuen d'ofici, no actuen a instància de part, i no és l'individu que se sent agreujat qui anirà a ells i que, encara que poden fer-ho a instància de part, de moment actuen sempre d'ofici. Diu que en el cas que qualsevol d'aquests fets no estigui contemplat, el tribunal, per jurisprudència, ja ho fixarà, i no quedarà aquest individu sense la sanció o la pena que li correspongui, i que l'únic que ha manifestat amb anterioritat és que considera que dins de la Llei de Caça s'ha de dir què són sancions administratives i què són il·lícits penals, i els il·lícits penals correspon que s'especifiquin dins d'un Codi Penal, que és on s'ha de dir què és un delictes menor. Afegeix que és evident que si un individu utilitza benzines o tira explosius ha de quedar contemplat, però que és una qüestió merament de tècnica formal, en el sentit que tota aquesta sèrie de tipificacions han

d'estar contemplades dins d'un Codi Penal, no dins d'una Llei de Caça, i els tribunals poden actuar d'ofici immediatament i imposar-li la pena o la sanció que correspongui.

El M.I. Sr. Síndic General proposa que els membres que han col.laborat en l'elaboració d'aquesta proposició de Llei, juntament amb el M.I. Sr. Josep Ma Rossell i el M.I. Sr. Miquel Aleix, intentin arribar a un redactat concret i, a tal efecte, suspendria la sessió durant uns minuts.

El M.I. Sr. Jordi Mas creu que no és necessari, perquè finalment això és una definició i únicament s'ha ampliat la definició del que són faltes i delictes que ja estan tipificades en l'actual Llei de Caça. Diu que no entrarà a discutir si posa un problema tècnic-jurídic o no perquè no ho coneix, però que veu que a l'article 37 de la Llei anterior ja es diu que es consideraran faltes i contravencions penals, cosa que suposa que és una definició jurídica i no varia en res el que es proposa del que ja estava vigent i demana si és que s'ha d'eliminar o no aquesta segona definició.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell diu que, reprenent el que diu el M.I. Sr. Jordi Mas, es tractaria de suprimir l'article 38 i 37 on tipifica clarament que seran delictes menors, cosa que en tot cas pertanyeria a la competència d'un Tribunal Penal, i l'únic que s'hauria de dir és que hi ha un il·lícit penal i un il·lícit administratiu, i a l'il·lícit administratiu els articles ja diuen quines sancions corresponen; per tant, caldria suprimir tot allò que fa referència a delictes i a contravencions penals. A continuació, proposa el redactat següent:

"Article 33. Les infraccions a les disposicions que regulen la caça es classificaran en infraccions administratives lleus, greus i molt greus i en il·lícits en el que correspon a infraccions de caràcter penal."

Afegeix que s'hauria de suprimir l'article 37 i l'article 38 i, pel que respecta a l'article 41, suprimir on diu "llevat de les qualificades com a faltes, que prescriuran als dos anys i els delictes que ho seran als tres".

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que si entén bé al M.I. Sr. Josep Ma Rossell, si es suprimeixen els articles 37, 38 i 41, el màxim de sancions que es podran posar és de 55.000 pessetes i tot l'altre quedarà a criteri de la justícia.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell respon que és el Codi Penal qui diu que serà un delicte major, que serà un delicte menor o que serà una contravenció penal, i són els tribunals els qui imposaran una pena, una multa o el que sigui, en els casos que es determini, no per part de la Llei de Caça, sinó per part del Codi Penal.

El M.I. Sr. Jordi Mas entén que si els tribunals volen actuar, actuaran igualment, i en aquest cas creu que la Llei de Caça ha de contemplar tot aquest tipus de sancions, amb un procediment administratiu a seguir i, si mai s'escau, el procediment penal ja el farà la justícia, tal com es feia abans.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell diu que la justícia actuarà però no ho tindrà en compte, perquè els tribunals penals es basen en el Codi Penal, que és on es tipifica quins són els delictes, i serà el tribunal penal qui dirà si això és un delicte menor o contravenció penal, però ha d'estar contemplat dins del Codi Penal i suggereix que s'hi posi.

El M.I. Sr. Jordi Farràs manifesta que estaria disposat a acceptar que hi hagués una tipificació d'infracció administrativa lleu, que fos, per exemple, l'article 36, una tipificació d'infracció administrativa greu, que fos el 37, i una tipificació de molt greu, que fos el 38,

sense indicar si són delictes menors, sinó limitant-se a dir infracció administrativa lleu, greu i molt greu, però que el que no es pot fer és només contemplar les lleus.

El M.I. Sr. Miquel Aleix considera que dins de la Llei de Caça han d'estar reflectides tot tipus d'infraccions, des de les lleus a les greus, i, si tècnicament és el Codi Penal qui les hauria d'establir, recorda que aquesta Cambra ni elabora ni vota el Codi Penal. Diu que es faria un mal servei a la pròpia caça si el Consell General avui rebaixés les sancions, perquè els tribunals actuarien d'acord amb el Codi Penal i en ell no hi ha tipificada cap d'aquestes sancions. Recorda que el Consell General no ha tingut el Codi Penal per poder observar-lo i fer-hi suggeriments, sinó que li ha estat imposat, i difícilment veu com avui una facultat que ha tingut sempre el Consell General d'imposar el tipus de sancions que ha volgut i ha cregut convenient, a través de la Llei de Caça, es vulgui traspasar al Codi Penal. Diu que estaria d'acord, si jurídicament cal, en canviar la tipificació, posant-hi sancions administratives lleus, greus o molt greus, però que el Consell General ha de tenir la facultat de poder dir quina és la sanció de caça, fins quan es vol elevar i com es vol elevar, i a partir d'aquí, si no és per via administrativa, que el Govern pugui actuar per la via judicial per fer-ho pagar. Afegeix que no voldria que això quedés omès de la Llei.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila diu que, en tant que membre de la Comissió legislativa d'Agricultura, i encara que no hagi participat en el redactat final d'aquesta Llei, quan assistien a les Comissions hi va participar activament i veu que el redactat final no varia gaire del que havien parlat a la Comissió legislativa. Diu també que no és caçador i que és molt respectuós de la caça però no dels caçadors furtius, i considera que s'ha d'ésser molt fort amb aquests i que les multes encara troba que s'han posat molt fluixes i, per això, diu que a partir d'aquest principi no cedirà ni un punt en aquest sentit.

El M. I Sr. Jordi Mas aclareix que la Comissió legislativa en el moment de canviar aquests articles, pel que fa les infraccions i sancions, al marge d'haver canviat alguns punts d'algun article per incrementar la seva sanció, únicament ha afegit aquestes definicions que figuren en l'article 33, que són les mateixes que contemplava la Llei anterior, afegint delictes menors i contravencions penals, que són els dos mots que s'han incorporat, infraccions administratives lleus, greus i molt greus, i la resta queda totalment igual. A l'article 37 únicament s'hi ha afegit faltes o contravencions penals, s'ha ampliat una definició, i no va es més enllà això, i la qüestió és dir si s'accepta o no s'accepta aquesta modificació en aquests articles, perquè no hi ha cap més diferència.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que potser no s'ha entès bé, però que el M.I. Sr. Josep Ma Rossell no parla de suprimir totalment això, sinó de suprimir precisament aquestes paraules que s'han afegit, i la resta quedaria exactament igual.

El M.I. Sr. Síndic General considera que, fets tots aquests aclariments, seria oportú que la Comissió legislativa d'Agricultura, juntament amb les persones que han intervingut, preparés una proposta de redacció per sotmetre-la a votació. Amb aquesta finalitat suspèn la sessió durant uns minuts. Són dos quarts d'una del migdia. A tres quarts i mig d'una es reprèn la sessió.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell manifesta que, després d'haver-se reunit amb els membres de la Comissió legislativa, retira l'esmena que ha presentat, tot fent constar que demana a la Comissió legislativa d'Agricultura que tinguin en compte les seves manifestacions en una posterior presentació de qualsevol tipus de modificació de la Llei de Caça.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila recorda que havia proposat passar la zona de prohibició de caçar, a les carreteres secundàries, a 100 metres, però que després d'haver parlat amb els Consellers Generals, proposaria establir-ho en 75 metres.

El M.I. Sr. Miquel Aleix proposa una esmena, a l'article 38.9, per preservar la peculiaritat de la cuina andorrana i el poder assaborir l'isard per part de persones que no són caçadors, prohibint la comercialització, llevat del mes de la caça, dient que es podrà vendre o comercialitzar des del dia de l'obertura de la caça fins al dia 30 de setembre.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que està d'acord amb la proposta que ha fet el M.I. Sr. Climent Palmitjavila, però que s'ha d'ésser conscient que en moltes parts del país no es podrà caçar, doncs a les carreteres en colls d'una carretera a una altra no hi han els 75 metres i seran uns vedats de caça. Quan a la proposta del M.I. Sr. Miquel Aleix, diu que potser es podria especificar que és tal com proposa la llei, excepte del dia d'obertura de la caça fins el dia 30 de setembre.

El M.I. Sr. Jordi Mas explica que l'esperit de la Comissió legislativa, al marcar aquesta línia de prohibició de la comercialització de la carn d'isard, era per aprofundir en el problema dels caçadors furtius, però que no té cap inconvenient en la proposta de fixar un període que l'autoritzi.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila respon al M.I. Sr. Josep Garrallà que la seva inquietud era que es caci prop de les carreteres secundàries, doncs en aquest país hi ha molts caçadors imprudents. Afegeix que el caçador del país no li fa cap mica de por, però que de caçadors imprudents cada dia en veu més vora de les carreteres, i amb això s'ha de tenir precaució, perquè vora de les carreteres secundàries hi ha molta gent que passeja i pot haver-hi un perill. Afegeix que si s'ha posat a 75 metres, ho accepta ja que ell mateix ho ha proposat.

El M.I. Sr. Josep Ma Armengol diu que està d'acord amb el M.I. Sr. Climent Palmitjavila i, quant a la proposta del M.I. Sr. Miquel Aleix, no hi està d'acord perquè si va proposar prendre aquesta mesura va ser per intentar no afavorir que els caçadors furtius podessin vendre la caça de l'isard i, en certa manera, era intentar trobar una mesura de protecció.

El M.I. Sr. Síndic General diu que, si no hi ha cap més intervenció, s'aprovaria la Llei de Caça amb l'esmena relativa als 75 metres en lloc de 50 a les carreteres secundàries.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que el Govern, abans o després de la votació, a criteri del M.I. Sr. Síndic General, vol fer unes manifestacions en acta i demana si les poden fer ara.

El M.I. Sr. Síndic General creu que a la vista de les opinions expressades no serà necessari fer una votació i que, en aquest cas, pot procedir.

El M.I. Sr. Joan Naudi demana que es faci votació.

El M.I. Sr. Síndic General respon que no hi té cap inconvenient i sotmet a votació si s'aprova la Proposició de Llei de Modificació de la Llei de Caça, presentada per la Comissió legislativa d'Agricultura, juntament amb l'esmena que afecta l'article 9, i que fa referència a la distància de les carreteres, apartat B), que quedaria fixada en 75 metres en lloc de 50 metres.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila diu que a l'article 38, apartat 9, a partir del moment que es diu que no es pot vendre o comercialitzar isard als establiments públics, vol dir que

la importació dels isards ha de ser prohibida, perquè si no, no es podrà saber si es carn d'aquí o no.

El M.I. Sr. Josep Garrallà considera que si l'entrada és per consum normal d'una persona no té perquè prohibir-se, però que si és per comercialitzar és un altre problema.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila respon que és precisament per això que ho diu, ja que si la importació d'isard a Andorra és legal, es perdrà força en el moment de controlar.

El M.I. Sr. Josep Ma Armengol diu que si es tracta de carn importada haurà de tenir un certificat d'entrada de la duana.

Seguidament es procedeix a la votació.

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Dolsa, Josep Ma Armengol, Josep Garrallà, Josep Ma Rossell, Xavier Montané, Jordi Farràs, Antoni Armengol Vila, Joan Jordi, Josep Cases, Joan Obiols, Miquel Aleix i Marcel.lí Albós.

Els MM.II. Srs Joan Naudi, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Albert Pintat, Ramon Canut i Xavier Espot s'abstenen.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada la Proposició de Llei de Modificació de la Llei de Caça, amb l'esmena relativa als 75 metres, per 19 vots a favor i 6 abstencions.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que més que una justificació de vot, que pràcticament ja està feta amb la votació, el que vol fer és una proposta d'acord al Consell General i un encàrrec al Govern, i ho formula demanant que el Govern presenti, en el més breu termini possible, un pla general de caça de les Valls d'Andorra, tenint en compte totes les estadístiques de les quals disposa, sobretot dels darrers deu anys, i especialment de la caça de l'isard.

El M.I. Sr. Robert Cassany diu que no voldria que això fos interpretat com una sanció als senyors que han elaborat aquesta Llei, perquè suposa que ho han fet amb la millor voluntat del món, i que si s'han abstingut de votar-la és perquè la consideren incompleta. Explica que per a ell una Llei de Caça té dues vessants: una, és la dels drets i obligacions del caçador i, l'altra, és la dels drets i obligacions de la caça. Diu que en aquesta, referint-se només als caçadors, només sent parlar de sancions, de repressió, i pensa que també hauria de contemplar aquesta l'educació del caçador i una explicació del què és la caça. Pensa que això s'hauria de fer en el moment de l'obtenció del primer permís, com en altres països, perquè hi ha senyors que compren una escopeta i se'n van a caçar i desconeixen completament la diferència que hi ha entre una perdiu i un gall de bosc, i això s'hauria de solucionar a través de la Llei de Caça. L'altra vessant és la protecció de la natura, protecció de les espècies, perquè tots els que vulguin anar a caçar en el dia de demà puguin fer-ho i puguin trobar el bestiar necessari per fer-ho, i això passa, com ha dit el M.I. Sr. Jordi Mas, per un pla de caça organitzat. Diu que per aquestes raons tant ell com el M.I. Sr. Josep Anton Ribes s'han abstingut

El M.I. Sr. Joan Naudi s'adhereix a la manifestació del M.I. Sr. Robert Cassany.

El M.I. Sr. Conseller d'Agricultura i Patrimoni Natural explica la postura del Govern sobre aquesta Proposició de Modificació de la Llei de Caça de 1988, en els termes següents:

“El Govern ha de lamentar i lamenta que no hagi tingut l'oportunitat d'examinar i també informar aquesta Proposició de Llei i que Sindicatura hagi optat, per a la seva presentació al M.I. Consell General, pel sistema de lectura única.

Voldríem, no obstant, i si VV.MM.II.SS. m'ho permeten, fer aquí unes consideracions sobre aquesta Proposició de Llei.

Cal reconèixer que algunes modificacions les estimem positives, com poden ésser: proposar la modificació del sostre de l'assegurança per responsabilitat civil del caçador. També s'han aportat d'altres esmenes que el Govern considera positives com són: proposar una sanció per caçar en temps de veda, així com proposar l'autorització de caçar en línia de retranga o batudes, que són llacunes de l'actual Llei.

Així mateix, el Govern considera positiu el fet que s'hagi prohibit comercialitzar l'isard, tant l'autòcton, com l'estranger.

Altres mesures proposades, però, no mereixen la mateixa aprovació per part del Govern. Entre aquestes, que considerem negatives, es troba la proposta d'utilització d'armes de tipus “ballesta” que es contradiu amb les Disposicions emanades dels Coprínceps de data 03/07/89, les quals prohibeixen, tant la fabricació, com la circulació, ús i tinença, comercialització i propaganda de les mateixes.

No creiem tampoc adequada, la proposta d'alliberar la investigació i observació de nius, caus i colònies d'animals, que fins a la data, estava sotmesa a l'autorització prèvia de la Conselleria.

Quant a la “protecció, foment i conservació” que preconitza l'article 1, és de dubtosa finalitat, quan l'article 12 allibera la prohibició de l'ús de tot tipus d'ulleres, i en l'article 32, facilita la caça d'algunes espècies en temps de neu, perdent així, els animals, i al nostre entendre, gran part de les seves possibilitats de defensa.

El preàmbul diu “que cal reconèixer el mèrit de que la Llei del 07/1988, constitueix el primer text legislatiu, que, dins de l'ordenament jurídic engloba i ordena, tota aquella matèria, que estava dispersa en Ordinacions, Decrets i Acords, no sempre homogenis, i a vegades, contradictoris”.

Aquesta Llei manava determinar per Reglament la qualificació d'espècies protegides; aquest fou aprovat el 27/09/89, anant amb sintonia amb les espècies de protecció internacional; ara la Proposició pretén que es faci per Ordinació.

També diu el preàmbul, que s'ha escoltat el parer de l'Associació de Caça i Pesca. Aquesta entitat té la facultat, entre altres, d'assessorar el Govern, quan aquest li ho sol·licita; oficiosament, l'Associació de Caça i Pesca coneix exactament el parer del Govern, sobre molts aspectes de la Llei de Caça.

La M.I. Comissió també coneix el parer d'aquest Govern sobre aquesta qüestió, per cartes trameses a través de la M.I. Sindicatura, l'any passat, fent referència precisament al tema de les anelles.

En efecte, l'any passat aquesta qüestió va donar molt que parlar, i aquest any, la Proposició de Llei, demana, sense més complicació, que les anelles siguin transferibles.

Permeteu doncs, que el Govern faci sentir el seu desacord amb aquesta Proposició. Pensem que aquesta mesura era l'adequada per a controlar que cada caçador podés matar només un sol isard.

Amb la nova redacció de la Proposició, no crec que s'hagi aportat res, en el sentit progressista i de protecció del Patrimoni Natural, ans el contrari.

Entenem que d'aquí en endavant, una persona amb cert poder adquisitiu, podrà sol.licitar, a nom de diferents persones, diversos permisos, ja sigui a través de familiars o d'amics, malgrat aquests no hagin tocat mai una arma a la seva vida; amb la Llei es podria fer un examen, però la Proposició, també ens treu aquesta possibilitat.

Doncs, per aquest camí, diferents permisos, equivalen a altres tantes anelles, les quals, i a l'ésser transferibles, permetran al caçador en qüestió, matar tants isards com la seva butxaca li permeti. L'anella intransferible, eina fonamental per al control dels isards caçats perd, amb aquesta Proposició, tota raó d'existència.

El Govern ha prestat atenció als suggeriments d'aquest sector, que no són sempre del tot convergents, i també ha escoltat altres corrents socials importants a nivell nacional.

Pels motius exposats, i molt especialment per aquest darrer, el Govern, al no poder presentar esmenes, deplora l'adopció d'aquesta Proposició, ja que entén que, alguns articles de la mateixa, són un pas endarrera, de cara a la racionalització de la caça i també de cara a la Protecció de la fauna, que forma part del nostre Patrimoni Natural.

Per acabar, volem fer ressaltar que les disposicions finals de la Proposició de Llei, no deixen al Govern la possibilitat de desenvolupar-la per Reglament, entenent que, una Llei sense Reglament és, en gran mesura, inaplicable ”

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que s'ha fet una proposta per part del M.I. Sr. Jordi Mas, que el M.I. Sr. Robert Cassany també ha corroborat, de fer una pla de caça, i que és un encàrrec que es faria al Govern, i demana que es formalitzi aquest encàrrec amb l'assentiment del Consell General i que en quedi constància.

El M.I. Sr. Síndic General manifesta que, en no haver-se formulat cap oposició, entenia que s'encarregava aquest pla de caça al Govern.

El M.I. Sr. Jordi Mas precisa que, anteriorment, en la sessió sobre Ordinacions, en una proposta de la Comissió legislativa, es feia referència a un article de la Llei de Caça i amb l'aprovació d'aquesta nova Llei varia l'article, i demana a la Sindicatura que ho tingui en compte per a la correcció.

El M.I. Sr. Ramon Canut intervé en el sentit en què ho ha fet el M.I. Sr. Jordi Farràs, per dir que hi ha hagut una proposta convergent, del M.I. Sr. Miquel Aleix i del M.I. Sr. Jordi Mas, per tal que la Cambra voti l'encàrrec al Govern d'estudiar un pla de caça, i que ell no ha entès que anava implícit en la votació anterior i, si hi anava i és l'acord de la Cambra, ja queda adoptat, però val la pena que es digui.

En no efectuar-se cap més manifestació el M.I. Sr. Síndic General declara que, per assentiment, el Consell General encarrega al Govern l'elaboració d'aquest pla de caça, en els termes en què ha estat formulada la proposta.

4.- Examen i aprovació, si escau, de la proposta de declaració d'alienabilitat d'un terreny en relació al conveni d'ocupació de terrenys propietat dels Srs. Maria Pons Torres, Josep Montané Pons i Montserrat Montané Pons, per a l'eixampla i rectificació de la Carretera General Núm. 3, zona del pont d'Ordino.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposta de declaració d'alienabilitat presentada pel Govern (Reg. Núm 456-A) i a l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics (Reg. Núm 483-A).

En no efectuar-se cap observació, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovada per assentiment la Proposta de declaració d'alienabilitat d'un terreny en relació al conveni d'ocupació de terrenys propietat dels Srs Maria Pons Torres, Josep Montané Pons i Montserrat Montané Pons, per a l'eixampla i rectificació de la Carretera General Núm 3, zona del pont d'Ordino, presentada pel Govern, d'acord amb l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics.

5.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Modificació de l'article 42 del Reglament Tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar a la lectura de l'informe de la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social (aquest informe ha estat publicat per Edicte de data 9 de juliol de 1991).

En no efectuar-se cap observació, el M.I. Sr. Síndic General declara aprovat per assentiment el Projecte de Llei de Modificació de l'article 42, del Reglament Tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

6.- Examen i aprovació, si escau, del Reglament Intern per a la Gestió del Pressupost d'Atencions Generals del M.I. Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposta de Reglament presentat per la Comissió Permanent del M.I. Consell General i aprovat per aquesta en la seva sessió celebrada el dia 10 de juliol de 1991.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes efectua la manifestació següent:

“El projecte de “Reglament Intern per a la gestió del pressupost d'atencions generals del Consell General” comporta una sèrie de modificacions a la Llei General de les Finances Públiques de data 2 de desembre de 1983.

En conseqüència, calia procedir, en primer lloc, a la presentació d'una Proposició de Llei de Modificació de la Llei General de les Finances Públiques abans de plantejar l'adopció del Reglament proposat.

En qualsevol cas, a continuació es relacionen les contradiccions del Reglament proposat amb la Llei General de les Finances Públiques.

PUNT PRIMER

A) D'acord amb l'article 14, apartats 1 i 2, de la Llei General de les Finances Públiques les directrius per a l'elaboració del projecte de pressupost són donades pel Conseller de Finances.

Cal, doncs, preveure una esmena o una addenda a aquell article de la Llei General de les Finances Públiques.

B) Pel que fa la possibilitat atorgada a la Sindicatura de modificar l'estructura pressupostària, cal tenir en compte que l'article 51.3 de la Llei General de Finances Públiques estableix que "l'organització de la comptabilitat pública és competència de la Conselleria de Finances".

PUNT SEGON

Pel que fa al primer apartat d'aquest punt segon, cal tenir present que topa frontalment amb l'article 38.3 de la Llei General de les Finances Públiques, que diu:

"La intervenció s'estendrà a la comprovació de si les despeses pressupostàries s'imputen al funcionament dels òrgans i serveis públics que els correspon, a la inspecció dels pressupostos d'entitats parapúbliques, i dels pressupostos i balanços de beneficiaris directes de despeses de transferència".

PUNT TERCER:

A) L'article 50.1 de la Llei General de les Finances Públiques és explícit en assenyalar que l'Interventor exercirà les seves funcions "...amb plena autonomia respecte les autoritats i altres entitats de les quals fiscalitzi la gestió".

D'altra banda, l'apartat 2 del mateix article 50 permet la designació d'Interventors Delegats, figura que fóra la més adient en el cas que ens ocupa.

B) Començar, com s'estableix en l'apartat 2 del punt tercer, la fiscalització "...a partir de la fase de liquidació de la despesa" comporta el risc que es puguin contreure obligacions no reconegudes en el pressupost, amb la qual cosa es contravindria el que disposa l'article 19, apartats 1 i 2, de la Llei General de les Finances Públiques que assenyala:

"1- Els crèdits consignats als estats de despeses del Pressupost, salvat dels supòsits de crèdits ampliables, tenen un abast limitatiu i, per consegüent, no es podran contreure obligacions l'import de les quals excedeixi els crèdits pressupostats.

2- Per excepció, tindran el caràcter d'ampliables els crèdits que, proposats pel Govern amb aquest caràcter, es recullin a la Llei de Pressupost i altres Lleis que tinguin incidència pressupostària. El caràcter ampliable del crèdit serà en funció de la recaptació dels drets que li siguin afectats o d'un reconeixement legal dels drets de naturalesa similar als aprovats com ampliables.

3- Les disposicions normatives de rang inferior al de Llei i els actes administratius que vulnerin el que estableix aquest article seran nuls de ple dret, sense perjudici de les responsabilitats que corresponguin".

Finalment, l'article 40 de la mateixa Llei General de Finances Públiques, estableix l'obligat control de l'ordinació del pagament d'ençà el compromís de la despesa.

En conseqüència, proposem que el Projecte de Reglament Intern per a la Gestió del Pressupost d'Atencions Generals sigui retirat de l'ordre del dia i transformat, d'acord amb les observacions anteriorment relacionades, en una futura Proposició de Llei de Modificació de la Llei General de les Finances Públiques de data 2 de desembre del 1983.

Tot, amb la voluntat de respectar l'article primer, apartat 2, d'aquesta Llei que assenyala que "l'administració de la Hisenda Pública està sotmesa al règim de pressupost anyal i d'unitat de caixa, ha d'ésser intervinguda i ha de retre comptes al Consell General del Principat d'Andorra".

El M.I. Sr. Jordi Farràs explica que en l'anàlisi d'aquest projecte que va fer la Comissió Permanent es va dir que s'havia elaborat d'acord amb els serveis de la Conselleria de Finances, i que creu que, vist que hi ha una llei de rang superior, el que s'ha de fer és que, guardant el principi que hi hagi una autonomia de gestió del Pressupost del Consell General per part d'ell mateix, el Reglament que es faci respecti la Llei General de les Finances Públiques. Creu que hi hauria d'haver aquesta adequació abans de l'adopció del Reglament, sense que la disjuntiva sigui l'un o l'altre, sinó que el Reglament que es faci estigui en consonància amb aquesta Llei, tot i respectant el desig unànim d'aquesta Cambra de tenir una autonomia de gestió real. Suposa que es pot arribar a trobar el compromís i veu que de l'exposat que ha fet el M.I. Sr. Josep Anton Ribes se'n deriven una sèrie de contradiccions que s'haurien de poder superar d'una manera o altra.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que pel que acaba de sentir sembla ser que hi ha alguna contradicció entre el Reglament i la Llei i proposa retornar el Reglament a la Comissió Permanent i que l'informin novament.

El M.I. Sr. Josep Cases considera que és normal que el Parlament decideixi per si mateix la seva administració i el seu pressupost, sense altres intervencions i pensa que, si s'avança cap a un Estat de dret, aquesta fóra una primera pedra i seria el moment en què el Consell General fixés el seu Pressupost, perquè té dret a fer-ho.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes creu que la Llei General de les Finances Públiques la va votar aquest mateix Parlament i que ha d'ésser el primer en complir el que ell mateix vota.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que no ha entrat en consideracions sobre la intervenció del M.I. Sr. Josep Anton Ribes, perquè només l'ha escoltat però no ha llegit el text, encara que veu que aquest ha estudiat molt bé el tema, el coneix molt profundament i se'n felicita, però diu que per sobre d'aquestes consideracions pensa que un dels principis bàsics de tots els Parlaments del món és el seu poder per decidir sobre el seu Pressupost i, ara que s'està parlant de la Constitució i s'està parlant de l'Estat de Dret, ningú diu que no s'hagi de sotmetre als controls establerts, però el Consell General ha de poder decidir el seu Pressupost.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes respon que no neguen pas el que diu el M.I. Sr. Josep Cases, i que el mateix Parlament pot modificar en primer lloc la Llei General de les Finances Públiques i després pot disposar del que s'està discutint avui.

El M.I. Sr. Síndic General explica que quan aquest reglament va passar a la Comissió Permanent, segons els Informes que es van obtenir, sempre verbals, de la Conselleria de Finances, estava plenament convençut que no atemptava en absolut contra la Llei General de les Finances Públiques, però que no té cap inconvenient perquè retorni a la Comissió Permanent i ho pugui estudiar amb més detall.

El M.I. Sr. Robert Cassany diu que tots estan d'acord en el que ha dit el M.I. Sr. Josep Cases, però que si primer s'ha de modificar la Llei General de les Finances Públiques, que es per on passa la legalitat, es modifica i després es tira endavant.

El M.I. Sr. Jordi Mas creu que tota l'Assemblea és partidària de què sigui ella mateixa qui controli les seves pròpies finances, separant-ho totalment de la gestió del Govern i que res priva que es pugui analitzar el Reglament, però que per evitar una possible contradicció val la pena reflexionar-hi i tornar-ho a examinar.

El M.I. Sr. Miquel Aleix diu que està d'acord amb el que acaba de manifestar el M.I. Sr. Jordi Mas. Explica que a nivell de la Comissió Permanent es va examinar perquè es va comentar que, segons els contactes que hi havia hagut, en principi aquest Reglament no contravenia en res la Llei General de les Finances Públiques, però que després de l'exposició del M.I. Sr. Josep Anton Ribes creu que hi ha alguna disposició d'aquest Reglament que contravé la Llei General de les Finances Públiques, i llavors, o bé es modifica aquesta Llei o bé es modifica el Reglament, però veuria absurd que avui s'aprovés un Reglament que va en contra de la Llei General de les Finances Públiques, que és de rang superior. Afegeix que està totalment d'acord en què el Consell General pugui gestionar, tal com ja es va manifestar l'any passat, els seus propis recursos i pugui tenir la seva pròpia autonomia pressupostària.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila manifesta que tant el M.I. Sr. Antoni Casal com ell mateix accepten la proposta que ha fet el M.I. Sr. Síndic General de retornar el Reglament a la Comissió Permanent a fi d'estudiar-lo millor.

El M.I. Sr. Jordi Farràs està d'acord amb el que ha manifestat el M.I. Sr. Climent Palmitjavila.

El M.I. Sr. Síndic General diu que, si hi estan d'acord es retirarà i se'n presentaria un altre en una propera sessió, mirant que no hi hagi cap contradicció amb la Llei General de les Finances Públiques.

El M.I. Sr. Roc Rossell manifesta que també és partidari de retornar-lo a la Comissió Permanent i es miri amb més detall.

7.- Examen i aprovació, si escau, pel procediment de lectura única, de la Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari per al M.I. Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la proposició presentada per la Comissió Permanent del M.I. Consell General i aprovada per aquesta en la seva sessió celebrada el dia 19 de juliol de 1991.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que voldria fer una petita precisió sobre el comentari previ que es fa a la presentació d'aquesta Proposició de Crèdit Extraordinari. Explica que ja va manifestar que les seves reserves les faria en el Ple del Consell General, perquè la seva voluntat no era d'entorpir que aquesta Proposició passés, i d'altres companys també es van manifestar en aquest sentit. Considera, i creu que els companys també ho consideren, que s'ha de votar un Pressupost per al funcionament de tota l'Administració, i la responsabilitat i el deure de tots és preocupar-se que tota l'Administració pugui funcionar, i no únicament dotar dels mitjans de funcionament al Consell General, oblidant la situació en la qual es troba immersa l'Administració, vista la no aprovació del Pressupost de l'any en curs. Diu que la seva posició és aquesta i és en aquest sentit que van fer la reserva a la Comissió Permanent.

El M.I. Sr. Roc Rossell respon al M.I. Sr. Jordi Farràs que no es poden barrejar les coses i que, si no s'ha aprovat el Pressupost és perquè hi ha una motivació política de la majoria d'aquesta Cambra, encertada o equivocada, que va decidir que el Pressupost de l'any 91 no s'aprovés, i una altra cosa és presentar al Ple d'aquesta Cambra crèdits extraordinaris, ja siguin

del Govern, ja siguin del Consell General. Creu que si hi ha necessitats ineludibles, com és en el cas d'aquestes propostes de Crèdit Extraordinari, no es pot argumentar que s'ha d'aprovar un Pressupost de l'Administració, perquè això d'alguna manera és criticar obertament a les persones que van votar contra l'aprovació del Pressupost, i, com ha dit abans, hi ha unes motivacions polítiques que van aconsellar a una sèrie de persones no aprovar-lo. Diu que es manté en la proposta que va fer la Comissió Permanent, ja que els crèdits extraordinaris són quelcom que contempla la Llei, i no exclusivament pel Consell General, sinó pel Govern, i és facultat d'aquesta Cambra aprovar-los o no. Diu que si el M.I. Sr. Jordi Farràs i les persones que pensen com ell creuen que el crèdit extraordinari que es presenta avui per al Consell General no té la urgència i la justificació adequada, que votin en aquest sentit, però que no facin barreges d'aquest tipus.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta la seva sorpresa pel fet que es presenti una proposta de la Comissió Permanent, que suposa que devia ser aprovada per majoria, i es retira, quan tothom sap qui té la majoria a la Comissió Permanent, i ara arriba una altra proposta de Llei i demanaria si és que es va aprovar per majoria.

El M.I. Sr. Síndic General aclareix que l'anterior proposta va ser aprovada per unanimitat, igual que avui s'ha retirat per unanimitat i, quant a aquesta proposta, el M. I. Sr. Jordi Farràs ja ha explicat que ells presentaven les seves reserves, tot i que no s'oposaven a que aquest tema es portés a la consideració del Ple del Consell General.

El M.I. Sr. Jordi Farràs precisa que va manifestar que si s'oposaven, l'única solució que tenia la majoria per presentar-ho era fer-ho en nom de nou Consellers i, com que el seu ànim no era el d'entorpir, i ja que la majoria del Consell General creu que això se n'ha de debatre a nivell del Ple, van dir que es portés endavant, però creien i continuaran creient que el Consell General per funcionar té necessitats que en les dotzenes parts difícilment es poden contemplar, però són les mateixes que té la resta de l'Administració. Diu que vol ser conseqüent i no voldria prendre unes disposicions que evidentment afavoriran la bona marxa del Consell General i, al mateix temps, a nivell de la resta de l'Administració, mantenir una actitud de bloqueig. Comprèn molt bé que la majoria tingui aquesta necessitat i la consideri urgent, però personalment veu molta més urgència en d'altres camps de l'Administració perquè s'aprovi el Pressupost; accepta aquest desig de la majoria, però voldria que també fos conscient de la responsabilitat de tots i de la urgència que hi ha perquè la totalitat de l'Administració pugui disposar d'uns pressupostos que li permetin un funcionament correcte. No creu que això sigui criticar ni als uns ni als altres, sinó que només és constatar una situació que tots viuen.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria diu que, en primer lloc, i per respondre al que deia el M.I. Sr. Roc Rossell, s'hauria d'aclarir que el Consell General examina avui una Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari tramitat pel procediment de lectura única, i en el vigent Reglament del Consell General, quan es tramita pel procediment de lectura única, el Govern no té tràmit d'informe i, per tant, les observacions que farà ara no s'han pogut fer abans, per aplicació d'aquest procediment Reglamentari. Diu que abans de fer les observacions, que seran únicament de caràcter tècnic, el Govern també vol que quedi clar que en cap moment s'oposa a que el Consell General gestioni autònomament el seu Pressupost, i que això ja fou adoptat l'any passat per aquest Consell General, i que, com abans se n'han fet algunes referències, és cert que els tècnics de la Conselleria de Finances han parlat amb personal de la Secretaria del Consell General per tractar de facilitar l'adaptació de la comptabilitat autònoma del Consell General. Afegeix que és evident que hi ha un problema en la tramitació d'aquesta Proposició de Llei, en relació a la Llei General de les Finances

Públiques perquè, malgrat el que diu el M.I. Sr. Roc Rossell i salvat opinió tècnica millor que la seva, els articles 24 i 25 de la Llei General de les Finances Públiques, no queden respectats en la tramitació d'aquesta Proposició de Llei perquè, en primer lloc, els crèdits extraordinaris, tal com diu l'article 24, i fins que no es modifiqui, només els pot presentar el Govern i, en segon lloc, acceptant el principi, que es permet posar en dubte, que es podés tramitar, els crèdits extraordinaris, i així ho diu l'article 25, han de comportar un aclariment pel que fa al seu finançament, i aquesta Proposició de Llei, tampoc ho contempla. Finalment, la consideració política que ha fet el M.I. Sr. Roc Rossell, i que li respecta, pel que fa a la no aprovació del Pressupost General de l'Estat, no vol entrar ara a debatre-la novament.

El M.I. Sr. Josep Cases, en relació a la intervenció del M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria, creu que, si un Parlament no té la potestat de poder-se votar un crèdit extraordinari per funcionar i es deu als consells que li pugui donar el Govern, no pot funcionar de cap manera. Quant al crèdit extraordinari, diu que el M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria sap molt bé que el Govern, quan tenia majoria, va presentar un crèdit extraordinari abans del Pressupost, i es va cobrir amb un préstec bancari, i ara es pot seguir el mateix sistema. Insisteix en el fet que ara que es fa la constitució i es vol fer un Parlament modern i progressista, s'ha de tenir el dret de votar el propi Pressupost.

El M.I. Sr. Cap de Govern manifesta que si el Govern ha fet aquestes reflexions és precisament amb la intenció d'anar cap a un Estat de Dret, i l'Estat de Dret vol que es compleixi primer la Llei, i a l'Estat de Dret, el mateix Parlament està subjecte a la Llei.

El M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria respon al M.I. Sr. Josep Cases que és cert que el Govern va tramitar aquest crèdit extraordinari, però ho va fer en aplicació dels articles 24 i 25 de la Llei General de les Finances Públiques i es va cobrir amb un préstec, però es va explicar dins del Crèdit Extraordinari com es finançaria.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que recorda un crèdit extraordinari que es va tramitar en aquesta Legislatura, que afectava la Conselleria de Turisme i Esports, per uns 200 milions de pessetes, i es va tramitar també pel procediment de lectura única i no es va preveure com es cobriria. Repeteix que en aquell moment també hi va haver un crèdit extraordinari, el va presentar al Govern i, en aquells moments, també calia preocupar-se per l'Estat de Dret, igual que ara, com diu el M.I. Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Roc Rossell manifesta que si ha contestat al M.I. Sr. Jordi Farràs de la forma que ho ha fet, és perquè les justificacions són més polítiques que tècniques i, per tant, volia que quedés clar que, políticament, de criteris i de judicis de valor en poden fer tots. Respon al M.I. Sr. Conseller de Finances, Comerç i Indústria que l'article 24 parla de crèdits extraordinaris i suplementos de crèdits quan hi ha el Pressupost aprovat i pensa que hi ha una llacuna -sense extralimitar la interpretació de l'article 24-, i que quan es va fer això, no es preveia que el Consell General gestionés el seu Pressupost particular. Afegeix que si no hi ha Pressupost no s'incorre en cap contradicció, tot i que pensa que l'article 24 serà un article que s'haurà de reformar perquè no preveu, en cap moment, un funcionament autònom per part del Consell General. Finalitza dient que és una interpretació molt particular, sotmesa a interpretacions més ben fundades.

El M.I. Sr. Cap de Govern respon que, com diu el M.I. Sr. Roc Rossell, està sotmesa a interpretacions particulars i que, per tant, el Govern no intervindrà més en les seves observacions i prendrà el camí que cregui convenient.

El M.I. Sr. Jordi Farràs creu que el que es posa de manifest en totes aquestes observacions, vinguin d'on vinguin, és que si realment es vol aconseguir una autonomia de gestió per part del Consell General, fa falta modificar la Llei General de les Finances Públiques i, en tot cas, també tenir present que aquesta Llei, modificada o no, s'ha de complir, perquè moltes vegades en aquesta Cambra ell i altres companys s'han expressat, han manifestat i han demanat que algunes entitats subvencionades s'atenguin a la Llei General de les Finances Públiques. Diu que segurament hi ha insuficiències i hi ha casos en què la Llei General de les Finances Públiques no contempla, cosa que passa amb totes les Lleis, però que s'han de complir estrictament, perquè moltes vegades els mateixos Consellers demanen a organismes finançats directament o indirecta que s'hi atinguin, i llavors cal atènyer-s'hi tots. Afegeix que segurament aquesta figura d'autonomia de gestió no es va contemplar al seu dia en la Llei General de les Finances Públiques, i que s'haurà de modificar-la perquè ho pugui contemplar i, ja que s'ha encomanat a la Comissió Permanent, es mirarà de fer la feina el més correctament possible.

El M.I. Sr. Josep Cases diu que abans ja ha dit que preferia estudiar-ho i mirar-ho, però que està clar que la filosofia política d'avui, després de la "reformeta" del 81, és que el Consell General és l'organisme que controla el Govern i el Consell General ha de tenir al seu abast tots els mitjans per poder-ho fer. Afegeix que no diu que això sigui l'ideal, i que pensa que amb el nou sistema, un Govern d'Andorra no pot estar en les condicions que està avui el Govern davant del Consell General, sense cap possibilitat legislativa, a part de la dels 19 vots. Pensa que Andorra ha d'ésser un Estat modern, en el qual hi hauran sistemes i Lleis que canviaran i que, quan canviïn minories, el Govern podrà tenir la possibilitat de dissoldre l'Assemblea, com als altres països, però la realitat actual és que el Consell General ha de tenir tots els medis que cregui convenient per poder controlar al Govern i, quan és un Govern que no té la majoria, encara més medis per poder-lo controlar millor.

El M.I. Sr. Miquel Aleix pensa que és la voluntat de tothom que el Consell General pugui controlar al Govern el més promptament possible, però pel que a ell respecta, sempre ha manifestat la seva preocupació per ser respectuós amb la Llei i, si aquest crèdit extraordinari, en algun dels seus aspectes, segons els aclariments que aquí s'han fet, podés, igual que el Reglament, contradir la Llei General de les Finances Públiques, diria que s'intenti, al més aviat possible, modificar la Llei General de les Finances Públiques, ja que la preocupació de tots és que el Consell General tingui els seus propis medis, pugui tenir el seu propi Pressupost i se'l pugui gestionar. Diu que no voldria votar una cosa que anés en contra de la Llei o que anés en contradicció amb certs articles de la Llei i, si s'han constatat aquestes mancances, creu que és necessari modificar la Llei o la proposició de Reglament i, a partir d'aquí, tornar-ho a proposar.

El M.I. Sr. Roc Rossell matisa que el punt sis de l'ordre del dia d'avui és un problema de gestió, i aquí sí que s'ha de complir la Llei General de les Finances Públiques i per això no s'ha manifestat però ha donat el seu acord tàcit perquè tornés a la Comissió Permanent, però ara no es tracta de què s'incompleixi la Llei, doncs la Llei no ho preveu, pura i simplement. Afegeix que la Llei no preveu que el Consell General tingui una forma de tramitació del seus crèdits extraordinaris i del seu Pressupost i que, per tant, no es va en contra de la Llei General de les Finances Públiques, sinó que d'alguna manera s'està davant d'una llacuna de la Llei General de les Finances Públiques, i manifesta que aquest és un criteri personal a manca d'un altre tipus interpretació. Diu que té clar que aquesta Cambra pot votar els crèdits extraordinaris que se sol·liciten sense anar en contra de la Llei General de les Finances Públiques, perquè

que si fos així demanaria que tornés a la Comissió Permanent. Manifesta que està d'acord amb la proposta de crèdit extraordinari que presenta la Comissió Permanent i demana que els demés Consellers es manifestin.

El M.I. Sr. Síndic General considera que, després de les manifestacions que s'han fet, hi ha dues propostes que sotmetrà a votació:

1.- Aprovació de la Proposició de llei de Crèdit Extraordinari presentada, a la qual s'afegiria, per raons tècniques, un segon article sobre el sistema de finançament que diria: "Aquest Crèdit Extraordinari es finançarà per mitjà de l'augment que es produeixi en els ingressos que s'obtinguin durant el present exercici econòmic, o, si convé, mitjançant el recurs a l'endeutament."

2.- Que es retorni la Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari a la Comissió Permanent per adaptar-la, en allò que escaigui, al que preveu la Llei General de les Finances Públiques.

El M.I. Sr. Ramon Canut suggereix que, vist que es retorna a la Comissió Permanent per adequar el Reglament o esmenar la Llei General de les Finances Públiques, a través de la via de proposició de Llei, demanaria que aquesta Cambra recordés els acords que ha pres repetides vegades i, ja que es revisarà la Llei General de les Finances Públiques, voldria que es prengué l'acord, sinó en aquest cas, potser en la mateixa Comissió Permanent, d'estudiar també la Intervenció General de l'Estat en aquest sentit.

El M.I. Sr. Síndic General manifesta que la Comissió Permanent recull el suggeriment efectuat pel M.I. Sr. Ramon Canut i seguidament sotmet a votació les dues propostes.

Voten a favor de la proposta núm. 1 els MM.II. Srs. Jordi Font, Miquel Casal, Roc Rossell, Jordi Mas, Isidre Torres, Enric Dolsa, Josep Ma Armengol, Josep Garrallà, Josep Ma Rossell, Xavier Montané, Joan Jordi, Josep Cases, Albert Pintat i Joan Obiols.

Voten a favor de la proposta núm. 2 els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila, Antoni Casal, Joan Naudi, Jordi Farràs, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany, Josep Anton Ribes, Miquel Aleix, Marcel.lí Albós, Ramon Canut i Xavier Espot.

A la vista del resultat de la votació el M.I. Sr. Síndic General declara que queda aprovada la Proposició de Llei de Crèdit Extraordinari, amb l'afegit de l'article 2 relatiu a la forma de finançament, per 14 vots a favor i 11 en contra.

8.- Notificació en relació a la contractació de personal per als serveis del M.I. Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a la notificació, que és del tenor literal següent:

"La Comissió Permanent del M.I. Consell general, en la seva reunió del dia 10 de juliol de 1991, va acordar, per unanimitat, atorgar les dues places per al servei de Secretaria General del M.I. Consell General, objecte del concurs convocat per Edicte de data 11 de juny de 1991, a les Sres. Meritxell CASTILLO ESTRELLA i Núria ALAÑA RUIZ.

Així mateix, en relació amb la convocatòria feta per Edicte de data 11 de juny de 1991 per cobrir dues places per al secretariat de les Comissions legislatives, va acordar, per unanimitat, facultar a la M.I. Sindicatura per escollir, dins dels candidats presentats, una persona per cobrir una de les places i publicar un nou Edicte per cercar candidat per cobrir la plaça que queda vacant.

És tot quan la Comissió Permanent del M.I. Consell General té l'honor de sotmetre al Ple de la Cambra per a la seva ratificació, si escolta.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà manifesta que, tal com diu la notificació, a l'Edicte de l'11 de juny es van demanar aspirants a cobrir dues places, però la Comissió Permanent ha adoptat l'acord de cobrir-ne només una i, a més a més, decideix obrir una nova convocatòria. Demana si es pot explicar els motius de fer un altre Edicte ja que hi havien varis candidats.

El M.I. Sr. Síndic General explica que es va publicar l'edicte sol·licitant dues persones per al secretariat de les Comissions legislatives que, a més, farien altres serveis de coordinació general i, per a aquestes dues places, es van presentar tres candidats, dos dels quals tenien l'informe favorable i el tercer tenia l'informe desfavorable, perquè la seva titulació no era apropiada per al que se sol·licitava. Afegeix que les dues persones, els informes de les quals eren favorables, tenen les dues la mateixa titulació, consistent en un “Master” d'ESADE, i la Comissió Permanent va acordar, per decisió majoritària, facultar a la Sindicatura perquè escollís una d'aquestes dues persones per contractar-la, tot i deixant l'Edicte obert per buscar una altra persona, preferentment titulada en dret.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que fa uns moments aquí s'ha discutit que no tenien les actes i que la Secretaria de Sindicatura no funcionava i, en el moment en què hi ha l'oportunitat de contractar persones que realment poden solucionar aquest problema, resulta que a una d'elles, amb un informe favorable, no se l'ha de contractar i no veu el perquè. Proposa que s'agafin les dues i es faculti al M.I. Sr. Síndic General per fer els tràmits necessaris.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que aquesta situació del Consell General, amb aquesta manca de personal i d'infraestructura humana, és un tema que es ve patint almenys des de fa quatre o cinc anys. Recorda que amb el M.I. Sr. Jordi Farràs ja havien lluitat conjuntament queixant-se de la manca d'espai i de la manca de personal. Pensa que, per tal que el Consell General pugui fer una feina positiva, elevat una mica el nivell com a Parlament, és indispensable tenir una infraestructura humana que en aquests moments no hi és. Afegeix que tota la feina es retarda i que el problema no és d'avui, sinó que ve arrossegant-se des de fa molt de temps, però ara ha arribat un moment en què no es pot esperar més. Pensa que potser no solament es necessiten dues persones, sinó que amb una infraestructura com l'actual encara se n'haurien d'incorporar dues o tres més. Creu que es bo, ja no pel que queda d'aquesta legislatura, sinó per a les futures, que el Consell General tingui una infraestructura que pugui funcionar mitjanament bé i que, negar-se a aquesta evidència, és voler enterrar el que pugui ser de brillant i d'interessant la feina del Consell General, la feina del Parlament, que realment és la feina legislativa. S'adhereix a la proposta que fa el M.I. Sr. Josep Garrallà d'encomanar al M.I. Sr. Síndic, si li sembla bé al Consell General, que agafi les persones que siguin necessàries perquè això pugui funcionar mitjanament bé.

El M.I. Sr. Robert Cassany demana quin tipus de plaça cobriren aquestes dues persones.

El M.I. Sr. Síndic General explica que es va fer un organigrama i aquestes dues persones cobriren el que són Secretaries de Comissions, dins d'aquest organigrama on hi ha uns responsables de seccions, unes de tipus jurídic i altres de tipus administratiu i inclús financer, per al dia en què el Consell General porti la seva gestió totalment independent.

El M.I. Sr. Robert Cassany diu que només demanava això perquè ha sentit comentar que aquestes dues persones estaven en possessió d'un “Master” d'ESADE, gent en principi

altament qualificada, i era per saber si la plaça a la que postulaven era realment una plaça qualificada.

El M.I. Sr. Enric Dolsa coincideix amb el M.I. Sr. Josep Garrallà i proposa que, a part de contractar a la persona que semblaria ser que tenia tota la validesa, com que ara a Sindicatura se li presenta difícil escollir entre l'un o l'altre dels candidats que tenen un informe favorable dels tres que s'han presentat, en primer lloc, contractar les dues persones i, després, facultar al M.I. Sr. Síndic General perquè si s'ha d'agafar nou personal per al servei del Consell General, ho pugui fer sense passar prèviament ni per la Comissió Permanent ni pel Consell General.

El M.I. Sr. Miquel Aleix puntualitza, ja que com a membre de la Comissió Permanent ha participat moltes vegades en intentar resoldre la gran problemàtica de falta de personal, que cada vegada que s'ha fet un Edicte hi ha hagut molt poca o nul·la participació de candidats, i la preocupació de la Comissió Permanent, que en aquest cas ja fa dies que dura, és que es puguin cobrir les places necessàries per obtenir una millor eficàcia en el funcionament del propi Consell General. Afegeix que es van presentar dues persones que eren altament qualificades, perquè tenen el títol de "Master" d'ESADE, però una d'elles és "Master" d'ESADE en finances, i li dóna la impressió que es busquen Secretaris de Comissió que prenguin nota i redactin, i no sap si típicament aquesta seria la seva funció. Manifesta que les pretensions salarials d'aquestes persones són molt elevades i que ara s'està pagant un sou al Secretari General, a tota la resta del personal del Consell General i en el si de l'Administració en general, i no vol la responsabilitat d'inflacionar, malgrat hi hagi poca demanda, el nivell salarial i que se li pugui dir que sota la seva responsabilitat es va prendre un acord que va disparar automàticament les nòmines de personal per a noves contractacions, i va incrementar el malestar dins de l'Administració General, perquè no solament hi ha el personal del Consell General, sinó que hi ha tot el personal de tota l'Administració i de tots els serveis parapúblics.

El M.I. Sr. Jordi Mas diu que al llegir l'ordre del dia d'avui, que és aquesta notificació, es demana si s'ha de notificar el que fa o el que no fa la Sindicatura, perquè en tot organigrama administratiu o empresarial hi ha uns responsables de personal que són els que han de fer la feina, i la seva feina, com a Conseller General, és exigir la feina d'aquests senyors. Afegeix que si tots els Consellers Generals fessin la seva feina, el que primer farien és demanar a la M.I. Sindicatura que tinguessin totes les actes al dia, perquè fa molt temps que no les hi tenen i, si aquest és un problema d'infraestructura, el que vol és reclamar al M.I. Sr. Síndic General que faci el necessari perquè es puguin tenir les actes i la feina que ha de sortir de la M.I. Sindicatura i que, per tant, els mitjans que hagi d'utilitzar li agradaria que els hi notifiqui com diu, però també que es faci la feina.

El M.I. Sr. Josep Ma Rossell diu que, abundant en les manifestacions que s'acaben d'efectuar aquí, sobretot per part del M.I. Sr. Josep Garrallà i del M.I. Sr. Josep Cases, pot manifestar que, degut a la manca de personal, de vegades no tenen la corresponent informació, com en el cas les actes i, inclús, de les actes de les Comissions legislatives, que són difícils d'elaborar per manca de personal i considera que la proposta que ha efectuat el M.I. Sr. Josep Garrallà és la correcta i s'hauria de delegar en el M.I. Sr. Síndic General perquè faci tot el necessari perquè aquesta situació es porti endavant. Quan a la manifestació del M.I. Sr. Miquel Aleix en relació a què podria haver-hi una inflació salarial, considera que aquestes dues persones tenen unes qualificacions acadèmiques importants, sembla ser que són "Masters" d'ESADE, i el que és conseqüent és que aquestes senyores tinguin el sou que els hi correspon degut a la seva situació acadèmica. Està d'acord amb el M.I. Sr. Miquel Aleix en què potser s'hauria de remodelar el salari del Secretari i de qui correspongui, però pensa que

això és una cosa simplement administrativa i que, en tot cas, el M.I. Sr. Síndic General, conjuntament amb el Sr. Secretari, poden efectuar aquesta proposta.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que una primera observació de forma és que aquest tema s'ha debatut llargament a la Comissió Permanent i no queda clar si és competència de la M.I. Sindicatura o de la Comissió Permanent, però que tradicionalment sempre ha estat la Comissió Permanent qui s'ha cuidat d'aquests assumptes, i avui creu que és la primera vegada que veu, des de que està en aquesta sala de Consell, que aquests temes es debatin en el Ple del Consell General. Diu que sempre es parla del famós Estat de Dret i de responsabilitzar-se els uns i els altres del que correspongui, i que avui es debati aquest tema en el Ple del Consell General li sorprèn desagradablement. Afegeix que la segona part de la seva intervenció és en el mateix sentit que la del M.I. Sr. Miquel Aleix i, de la mateixa manera que es va manifestar a la Comissió Permanent quan es va discutir d'aquest tema, no es tindrà el seu acord per fer aquestes barbaritats, paraula que diu i mesura. Diu que hi ha unes necessitats que són certes i s'han d'afrontar i solucionar, però s'ha de fer en base a pressupostos raonables i ara s'està inflant sense mesura el Pressupost de funcionament del Consell General, no buscant la qualificació escaient per als diferents llocs de treball que es necessiten. Afegeix que s'ha de fer prova d'imaginació i que no entén com es pot buscar, per aixecar actes de les reunions, persones a 450.000 pessetes mensuals que, a més, reivindiquen d'entrada ser funcionaris. Manifesta que, tal i com ja ho va manifestar en la Comissió Permanent, hi està en contra i, al límit, prefereix que es vagi a buscar gent de fora, perquè per aixecar acta d'una Comissió amb una bona secretària n'hi ha prou, no fa falta un "Master" d'ESADE.

El M.I. Sr. Robert Cassany manifesta que volia dir exactament el que ha dit el M.I. Sr. Jordi Farràs.

El M.I. Sr. Josep Cases dirigint-se al M.I. Sr. Jordi Farràs, diu que ha viscut amb ell el problema d'infraestructura que pateix el Consell General i que pensa que els Secretaris de les Comissions, a més de saber aixecar actes, que això és molt fàcil, han d'ésser una mica els assessors de les Comissions i, posant el dit a la llaga, potser val més el sistema actual de buscar advocats cada vegada que hi ha un problema, doncs el M.I. Sr. Jordi Farràs coneix tant bé com ell que hi ha un advocat que es diu Pujades que fa un estudi sobre la vivenda, i es demana si és especialista en vivenda aquest senyor, perquè pensa que ha estudiat dret i no és cap especialista en vivenda. Afegeix que es tracta de tenir un personal que funcioni, que sigui qualificat, que pugui assessorar les Comissions en tots els temes. Diu que fa un moment han parlat que una senyoreta d'aquestes és especialista en finances i pensa que li aniria molt bé a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, perquè ara a les Comissions Legislatives, quan sorgeix un problema, es busca un advocat, i aquest advocat soluciona els problemes de vivenda, teòricament, soluciona els problemes d'immigració, soluciona tots els problemes. Diu que s'ha de pagar, perquè no ha vist cap advocat que hagi regalat res de moment, i que ha posat aquest exemple clar i senzill per il·lustrar-ho, sense que hi hagi cap qüestió personal contra el Sr. Pujades, al qual qualifica de bon amic i reconeix la seva capacitat, però s'ha de reconèixer que no és un especialista en vivenda, sinó que és un bon advocat de les Valls.

El M.I. Sr. Roc Rossell diu que el M.I. Sr. Jordi Farràs es meravella de certes coses i potser té raó, però en el seu discurs es barregen varies coses, algunes més o menys raonables, opinions polítiques respectables i coses que no són respectables, que són judicis de valor. Suposo que avui tothom es respecta mútuament, encertadament o equivocada els uns o els altres, però no és acceptable, com es ve repetint bastant en aquesta sala, que es puguin fer judicis de valors sobre decisions polítiques, pura i simplement. Diu que les decisions

polítiques seran oportunes o inoportunes, raonables o irracionals, però el que és passar-se de mida és fer judicis sobre les decisions o les opinions que tinguin els Consellers Generals. Afegeix que ja va dir que lamentava, i és un lament que no és d'ara sinó que fa molt temps que el manifesta, les condicions precàries de administració del Consell General i que va dir que això no era objecte ni de la Comissió Permanent ni era objecte del Consell General, sinó que era objecte del qui realment té la responsabilitat de la gestió del Consell General, en aquest cas el M.I. Sr. Síndic General. Diu que el M.I. Sr. Síndic General va plantejar les seves necessitats perquè es podés discutir amb ell si les pretensions d'organització de l'administració del Consell General eren raonables o no ho eren però, fora d'això, és un problema de la responsabilitat i competència plena del M.I. Sr. Síndic General o de la M.I. Sindicatura. Afegeix que ja va manifestar que no venia al cas si les persones que es presenten eren "Masters" d'ESADE o estan titulades en ciències ocultes, sinó que el que vol és que l'administració del Consell General funcioni i, si la Presidència d'aquesta Assemblea creu convenient que han d'ésser aquestes persones, per a ell que ho siguin i, si hi ha unes necessitats, que sigui la M.I. Sindicatura qui actuï, que ho comuniqui, i ben segur es podrà fer crítica a la seva decisió o plantejar les pròpies inquietuds, però el que no es pot tenir és aquesta actitud de bloqueig permanent del M.I. Sr. Jordi Farràs i els seus companys, quan realment es veu les conseqüències que això comporta. Manifesta que, com ja va manifestar a la Comissió Permanent, si el M.I. Sr. Síndic General considera que aquestes persones són necessàries perquè l'organització del Consell General funcioni, per a ell es poden contractar les dues i, si fan falta més persones, que siguin més i, ben segur, això serà objecte de la decisió personal del M.I. Sr. Síndic General.

El M.I. Sr. Jordi Mas comparteix la primera part de l'exposició que ha fet el M.I. Sr. Jordi Farràs, en relació al fet que és lamentable veure que en aquesta Assemblea es pot entrar a debatre si s'ha de contractar una persona o dues o les que sigui. No està d'acord amb la segona part, perquè vol ser conseqüent amb la primera i no vol entrar en judicis de valors, de si convenen o no convenen o si els salaris són forts o no són forts. Recorda que ja ha dit anteriorment que per a ell els responsables són la Comissió Permanent o la M.I. Sindicatura, però que pensa demanar que la feina surti i com més aviat millor i, per tant, s'han de buscar el mitjans necessaris perquè surti. Creu que la proposta que ha fet el M.I. Sr. Josep Garrallà és la més adequada i la més elegant per tancar d'una vegada per totes aquest tema.

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que no pot deixar passar les afirmacions que ha fet el M.I. Sr. Roc Rossell i que li sembla que ell no s'ha posat ni amb la seva persona ni amb els plantejaments de la Comissió Permanent, que respecta molt, sinó que l'únic que ha dit, en substància, és que considera que una de les seves missions polítiques és ser un bon gestor i, en aquest cas, creu que no s'actua com a bons gestors, perquè el dia que es començaran a pagar entre tots, amb impostos, aquests disbarats, aquell dia tothom serà el primer en córrer a retallar. Afegeix que només volia fer aquesta advertència i no voldria allargar més el debat perquè no val la pena.

El M.I. Sr. Ramon Canut opina que li sap greu que es parli de contractar personal aquí en aquesta cambra i que, ja se n'ha debatut prou d'això, el tema és de la Comissió Permanent, de la M.I. Sindicatura, i amb això també hi està d'acord. Diu que vol matisar, quan el M.I. Sr. Josep Cases parla de quatre o cinc anys, que el problema es té perquè s'ha adequat un edifici en una decisió d'aquest Consell General de l'any passat, per vertebrar i estructurar la seva administració, perquè era un Consell General sense cap tipus d'estructura i sense cap tipus de possibilitat de funcionar, i això ha de quedar clar que és una decisió de l'any 90 i no dels anys anteriors, perquè no hi havia cap decisió en aquest aspecte, i diu que fa aquesta afirmació

per precisar el que diu el M.I. Sr. Josep Cases, perquè aquest abans parlava, i no sap si potser feia falta més majoria de 27 a 1. Afegeix que el que si vol dir és que s'ha d'anar en compte amb una cosa, i és un consell que dóna a la Comissió Permanent i a la M.I. Sindicatura, que és que es contractin les persones necessàries per la feina que han de fer, no per a res més.

El M.I. Sr. Síndic General considera que aquest tema ja ha estat suficientment debatut i que hi han dues propostes concretes, la de la Comissió Permanent i una proposta que ha fet el M.I. Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Enric Dolsa precisa que ell ha proposat que es faculti al M.I. Sr. Síndic General, no a la Comissió Permanent.

El M.I. Sr. Síndic General demana al M.I. Sr. Josep Garrallà si pot repetir la seva proposició.

El M.I. Sr. Josep Garrallà diu que la seva proposta era contractar les dues persones que tenien l'informe favorable, segons l'Edicte publicat, i després facultar al M.I. Sr. Síndic General per contractar el personal necessari, si són dos, dos i si són quatre, quatre.

El M.I. Sr. Síndic General proposa efectuar la votació de les propostes efectuades.

El M.I. Sr. Antoni Armengol Vila considera que el M.I. Sr. Síndic General haurà de prendre la decisió que cregui oportuna i no creu que s'hagi d'anar a votació per aquests temes.

El M.I. Sr. Síndic General demana si tothom està d'acord amb la proposta efectuada pel M.I. Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que li sembla bona la proposta del M.I. Sr. Antoni Armengol Vila, però que li queda un dubte i pregunta si aquestes dues persones es contractaran i si el M.I. Sr. Síndic General anirà contractant les que vagi necessitant per al bon funcionament de l'administració del Consell General.

El M.I. Sr. Síndic General demana si pot repetir la pregunta.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que el M.I. Sr. Antoni Armengol Vila diu que facultar a la M.I. Sindicatura i que ell evidentment també facultar al M.I. Sr. Síndic General, però que ha de quedar clar que aquestes dues persones que s'han demanat, i que és urgent que comencin, s'agafin.

El M.I. Sr. Síndic General respon que si se'l facultar perquè s'agafin, evidentment, donada la situació en que està la Secretaria, les contractarà.

El M.I. Sr. Miquel Aleix demana que consti en acta el següent:

“A partir del moment en què es facultar a la M.I. Sindicatura, la responsabilitat meua de l'increment de sous, de la inflació i del malestar dins de l'Administració, me'n descarrego totalment a nivell de la Comissió Permanent i ja no entro a discutir mai més quin sou tocarà a ningú.”

El M.I. Sr. Jordi Farràs diu que en nom dels quatre Consellers d'Andorra la Vella s'adhereix totalment a les manifestacions del M.I. Sr. Miquel Aleix i afegeix que es facultar a la M.I. Sindicatura amb total i plena responsabilitat, i que actuï tenint en compte totes les observacions que s'han fet, perquè això podria ser que aviat se'n torni a parlar.

El M.I. Sr. Josep Cases manifesta que admira la posició del M.I. Sr. Miquel Aleix i del M.I. Sr. Jordi Farràs i pensa que el dia que s'aprovi el Pressupost i es parli de salaris de l'Administració Pública, tindran el mateix interès i el mateix neguit que han demostrat avui.

El M.I. Sr. Joan Naudi s'adhereix a les manifestacions dels Consellers d'Andorra la Vella i del M.I. Sr. Miquel Aleix.

El M.I. Sr. Climent Palmitjavila diu que en nom del M.I. Sr. Antoni Casal i en el seu propi s'adhereix a les manifestacions del M.I. Sr. Miquel Aleix i del M.I. Sr. Jordi Farràs.

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són dos quarts de tres de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General